

Brussel, 20.9.2017
COM(2017) 537 final

2017/0231 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 2014/65/EU betreffende markten voor financiële instrumenten en van Richtlijn 2009/138/EG betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II)

(Voor de EER relevante tekst)

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• **Motivering en doel van het voorstel**

Dit voorstel maakt deel uit van een pakket maatregelen dat tot doel heeft het toezicht op de financiële markten van de EU uit te breiden door de werking van het systeem van Europese toezichthoudende autoriteiten (ETA's) te verbeteren, en zo de kapitaalmarktenunie versneld tot stand te brengen en te voltooien. Het voorstel heeft betrekking op het toezicht en de bevoegdheden van de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA) en voorziet in de overdracht van een aantal toezichttaken die momenteel nog bij de nationale bevoegde autoriteiten berusten.

De richtlijn markten voor financiële instrumenten (Richtlijn 2014/65/EU, MiFID II)¹ introduceert een nieuw type diensten die onderworpen zijn aan vergunningverlening en toezicht: datarapporteringsdiensten die worden geëxploiteerd door aanbieders van datarapporteringsdiensten. De daadwerkelijke circulatie van handelsgegevens, het toezicht daarop en de reconstructie daarvan werden niet behandeld in Richtlijn 2004/39/EG betreffende markten voor financiële instrumenten (MiFID I)². Dit heeft geleid tot handelsgegevens in de EU die niet consistent waren, of van ontoereikende kwaliteit om na te gaan of de doelstellingen van MiFID wel degelijk bereikt werden. Daarnaast werden de handelsgegevens door de desbetreffende handelsplatforms niet tegen redelijke prijzen beschikbaar gesteld in de hele EU.

Aangezien inconsistenties in kwaliteit, formaat, betrouwbaarheid en kosten nadelige gevolgen hebben voor de transparantie van de gegevens, de bescherming van de belegger en de marktefficiëntie, is het de bedoeling met MiFID II de kwaliteit en de toegankelijkheid van handelsgegevens te verbeteren door een standaardformaat voor handelsgegevens in te stellen dat gemakkelijk te consolideren, vlot te begrijpen en tegen een redelijke prijs beschikbaar is, alsmede door aanbieders van datarapporteringsdiensten formele organisatievereisten op te leggen en hen te verplichten tot het aanvragen van een vergunning bij hun nationale autoriteit.

Gelet op het grensoverschrijdende karakter van gegevensverwerking, de voordelen die verbonden zijn aan het bundelen van bevoegdheden met betrekking tot gegevens – waaronder mogelijke schaalvoordelen – en de negatieve weerslag van potentiële verschillen in toezichtpraktijken op de kwaliteit van de handelsgegevens en op de taken van aanbieders van datarapporteringsdiensten, is het aangewezen de vergunning van en het toezicht op aanbieders van datarapporteringsdiensten over te hevelen van de nationale autoriteiten naar ESMA.

Het huidige voorstel beperkt zich derhalve ertoe de bevoegdheden voor het verlenen van vergunningen aan deze entiteiten en het toezicht erop over te hevelen van de nationale bevoegde autoriteiten naar ESMA, door deze bevoegdheden op te nemen in Verordening (EU)

¹ Richtlijn 2014/65/EU betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349).

² Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de Richtlijnen 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 93/22/EEG van de Raad (PB L 145 van 30.4.2004, blz. 1).

nr. 600/2014 betreffende markten in financiële instrumenten (MiFIR)³ zonder dat verdere wijzigingen worden aangebracht in de inhoudelijke regels voor aanbieders van datarapporteringsdiensten, waaronder de oorspronkelijk bij MiFID II ingevoerde vergunningsvoorwaarden en organisatievereisten. Bijgevolg worden de desbetreffende bepalingen inzake aanbieders van datarapporteringsdiensten waarin MiFID II voorziet, geschrapt.

Voorts heeft dit voorstel ook betrekking op de rol van EIOPA in de goedkeuringsprocessen voor interne modellen.

De richtlijn Solvabiliteit II, namelijk Richtlijn 2009/138/EG⁴, bepaalt dat het overeenkomstig de risicogeoriënteerde benadering van het solvabiliteitskapitaalvereiste (SCR) in specifieke omstandigheden voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en -groepen mogelijk is, op het niveau van individuele ondernemingen of van groepen, voor de berekening van het SCR gebruik te maken van interne modellen in plaats van de standaardformule. Deze interne modellen moeten door de toezichthouder worden goedgekeurd. Ondanks het waardevolle werk van EIOPA om te komen tot convergentie in het toezicht wat interne modellen betreft, blijven er nog steeds grote tegenstrijdigheden in de vereisten die bevoegde autoriteiten opleggen voor interne modellen, en is het sluiten van gezamenlijke overeenkomsten over interne modellen voor groepen een moeilijke zaak binnen colleges van toezichthouders.

Verschillen in het toezicht en bij de goedkeuring van interne modellen leiden tot tegenstrijdigheden en leveren voor marktdeelnemers een ongelijk speelveld op. Het voorstel bevordert derhalve de convergentie in het toezicht door de rol van EIOPA met betrekking tot interne modellen te versterken door middel van bepalingen inzake samenwerking en informatie-uitwisseling, samen met bevoegdheden voor EIOPA om terzake adviezen uit te brengen en op eigen initiatief bij te dragen tot de beslechting van geschillen tussen toezichthoudende autoriteiten, onder meer door bindende bemiddeling.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

Het huidige voorstel is verenigbaar met andere onderdelen van het Unierecht en met name de bepalingen waarbij aan de ETA's directe bevoegdheden worden toegekend.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

Dit voorstel heeft geen gevolgen voor andere beleidsterreinen van de Unie.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

Het voorstel is gebaseerd op artikel 53, lid 1, en artikel 62 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

³ Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten in financiële instrumenten en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 84).

⁴ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1).

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Volgens het subsidiariteitsbeginsel (artikel 5, lid 3, VEU) mag slechts op EU-niveau worden opgetreden indien de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de lidstaten alleen kunnen worden verwezenlijkt, maar vanwege de omvang of de gevolgen van het overwogen optreden beter door de EU kunnen worden bereikt.

Het materiële proces van vergunningverlening en toezicht wordt reeds door MiFID II behandeld en het Unieniveau beschikt dus over materiële bevoegdheid. De enige wijziging die dit voorstel invoert, is dat ESMA in plaats van de nationale autoriteiten bevoegd zal zijn voor de vergunning van aanbieders van datarapporteringsdiensten en het toezicht daarop. In dit verband worden en zijn de financiële markten intrinsiek steeds meer grensoverschrijdend en neemt de intensiteit van het dataverkeer op de financiële markten snel toe. Om deze uitdagingen aan te gaan is het nodig meer efficiëntie te brengen in bepaalde aspecten van het MiFID II-kader die verband houden met gegevensverwerking. Door de vergunning van en het toezicht op aanbieders van datarapporteringsdiensten aan ESMA over te dragen kan gezorgd worden voor eenvormige voorwaarden voor handelsgegevens en kanalen voor datarapportering, terwijl de nationale bevoegde autoriteiten middelen kunnen vrijmaken voor het toezicht op de eindgebruikers van de gegevens.

Het beginsel van goedkeuring van interne modellen door de toezichthouder zit reeds vervat in de richtlijn Solvabiliteit II. De wijzigingen die dit voorstel aanbrengt, zijn bedoeld om de rol van EIOPA te versterken met het oog op een grotere convergentie in het desbetreffende toezicht, met name voor groepen van verzekeringsondernemingen die actief zijn in verschillende EU-lidstaten, terwijl de bevoegdheid om dergelijke toepassingen goed te keuren bij de toezichthouder blijft en in voorkomend geval, bij het college van toezichthouders.

Evenredigheid

Het voorstel houdt volledig rekening met het evenredigheidsbeginsel omdat het geschikt is om de doelstellingen te bereiken en niet verder gaat dan hetgeen daarvoor nodig is. Het is verenigbaar met het evenredigheidsbeginsel omdat het rekening houdt met het juiste evenwicht tussen het in het geding zijnde openbaar belang en de kostenefficiëntie van de maatregel.

- **Keuze van het instrument**

Dit voorstel wijzigt een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad op basis van artikel 53, lid 1, VWEU en een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad op basis van de artikelen 53 en 62 VWEU. Voor de wijziging van deze beide richtlijnen is een voorstel voor een richtlijn vereist.

3. RESULTATEN VAN EX-POSTEVALUATIES, RAADPLEGINGEN VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELINGEN

- **Effectbeoordeling**

De voorgestelde wijzigingen in deze richtlijnen zijn zeer beperkt van aard en gelet op de recente tenuitvoerlegging en toepassing van deze richtlijnen is het niet nodig de wijzigingen afzonderlijk te evalueren.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

De eenlokeregeling voor vergunningverlening en toezicht ten gevolge van de wijziging van MiFID II en MiFIR zal bijdragen tot een vermindering van de regelgevingslasten, ook voor kleinere aanbieders van datarapporteringsdiensten. De taken en bevoegdheden van bevoegde autoriteiten ten aanzien van aanbieders van datarapporteringsdiensten zullen worden overgedragen aan ESMA. Dit eengemaakte kader voor vergunningverlening en toezicht zal leiden tot een aanzienlijke vereenvoudiging voor aanbieders van datarapporteringsdiensten met grensoverschrijdende aanwezigheid en een vermindering van de administratieve lasten.

Wat Solvabiliteit II betreft, leidt de convergentie in het toezicht tot gestroomlijnde aanvraagprocedures en vereisten in de hele Unie, waardoor het ongelijke speelveld verder wordt weggewerkt, met name voor groepen van verzekeringsondernemingen.

- **Grondrechten**

Het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging zijn gevrijwaard, met name via een duidelijk procedureel kader waarin onderzoeksmaatregelen indien nodig aan justitiële controle door de nationale rechter worden onderworpen en definitieve besluiten krachtens deze verordening worden getoetst door het Hof van Justitie.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Dit wordt gedekt door de wijzigingen in MiFIR en de wijzigingen in de verordening tot oprichting van EIOPA.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Artikelsgewijze toelichting**

In artikel 1 van het voorstel wordt voorzien in wijzigingen die noodzakelijk zijn voor de overdracht van de huidige bevoegdheden en taken van de bevoegde autoriteiten naar ESMA, die belast zal worden met de vergunning van en het toezicht op ondernemingen die datarapporteringsdiensten willen verrichten.

Deze wijzigingen hebben betrekking op de aanpassing en de schrapping van verschillende onderdelen van MiFID II, waaronder titel V betreffende de aanbieders van datarapporteringsdiensten, deel D van bijlage I en de bevoegdheden van de bevoegde autoriteiten om deze aanbieders sancties op te leggen.

Artikel 2 van dit voorstel bevat wijzigingen in de richtlijn Solvabiliteit II om EIOPA een grotere rol te verlenen in de convergentie van het toezicht op het gebied van aanvragen voor interne modellen, alsook wijzigingen met betrekking tot de informatie-uitwisseling over deze aanvragen van modellen, de mogelijkheid voor EIOPA om terzake adviezen uit te brengen, alsook om op te treden bij de beslechting van geschillen tussen toezichthoudende autoriteiten,

op hun verzoek of op eigen initiatief, of in bepaalde omstandigheden op verzoek van de betrokken ondernemingen.

In de wijzigingen wordt ook bepaald dat EIOPA terzake jaarverslagen moet voorbereiden. Op die manier wordt het mogelijk nauw toezicht te houden op de situatie betreffende aanvragen voor interne modellen, onder meer door hangende problemen met betrekking tot de convergentie van het toepasselijke toezicht te verduidelijken.

Met dit artikel worden ook een aantal onderdelen van Solventie II (artikel 231, lid 3, en artikel 237, lid 3) gelijkgeschakeld met wijzigingen in de verordening tot oprichting van EIOPA, die zijn opgenomen in het voorstel van de Commissie voor die verordening inzake bindende bemiddeling. Daarnaast worden met dit artikel ook de nodige wijzigingen in artikel 248, lid 4, van Solvabiliteit II aangebracht, wat bindende bemiddeling betreft, en worden verwijzingen naar een vroegere geschillenbeslechtsprocedure met het CETVB (Comité van Europese toezichthouders op verzekeringen en bedrijfspensioenen), dat vervangen is door EIOPA, geschrapt.

De artikelen 3 en 4 bevatten bepalingen inzake de omzetting en de inwerkingtreding.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 2014/65/EU betreffende markten voor financiële instrumenten en van Richtlijn 2009/138/EG betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II)

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 53, lid 1, en artikel 62,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank⁵,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité⁶,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2014/65/EU biedt een regelgevend kader voor aanbieders van datarapporteringsdiensten en bepaalt dat diensten voor posttransactiebepaalde datarapportering een vergunning moeten verkrijgen als goedgekeurde publicatievoorzieningen (approved publication arrangements – APA's). Daarnaast moeten verstrekkers van consolidated tape in overeenstemming met Richtlijn 2014/65/EU geconsolideerde handelsgegevens aanbieden over alle handelstransacties in aandelen- en niet-aandeleninstrumenten in de hele Unie. Richtlijn 2014/65/EU formaliseert ook de kanalen voor datarapportering aan de bevoegde autoriteiten door namens ondernemingen rapporterende derden ertoe te verplichten een vergunning te verkrijgen als goedgekeurd meldingsmechanisme (approved reporting mechanism – ARM).
- (2) De kwaliteit van de handelsgegevens en van de verwerking en levering van deze gegevens, ook wanneer deze verwerking en levering grensoverschrijdend verlopen, is van cruciaal belang om de hoofddoelstelling van Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad te bereiken, namelijk een grotere transparantie van de financiële markten. Wanneer nauwkeurige gegevens worden verstrekt, kunnen gebruikers zich een beeld vormen van de handelsactiviteit op de financiële markten in de gehele Unie, en verkrijgen de bevoegde autoriteiten accurate en uitvoerige informatie over relevante transacties. Gelet op het grensoverschrijdende karakter van gegevensverwerking, de voordelen die verbonden zijn aan het bundelen van bevoegdheden met betrekking tot gegevens – waaronder potentiële schaalvoordelen –

⁵ PB C , , blz. .

⁶ PB C , , blz. .

en de negatieve weerslag van mogelijke verschillen in toezichtpraktijken op de kwaliteit van de handelsgegevens en op de taken van aanbieders van datarapporteringsdiensten, is het derhalve aangewezen de vergunning van en het toezicht op aanbieders van datarapporteringsdiensten, alsmede de bevoegdheden om informatie te verzamelen, over te hevelen van de bevoegde autoriteiten naar ESMA.

- (3) Om deze bevoegdheden op consistente wijze over te hevelen, dienen de respectieve bepalingen die betrekking hebben op de operationele vereisten voor aanbieders van datarapporteringsdiensten en de taken van bevoegde autoriteiten met betrekking tot aanbieders van datarapporteringsdiensten te worden geschrapt in Richtlijn 2014/65/EU, en dienen de respectieve bepalingen te worden ingevoegd in Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad⁷.
- (4) De overdracht, aan ESMA, van de vergunning van en het toezicht op aanbieders van datarapporteringsdiensten is in overeenstemming met de taken van ESMA. Meer in het bijzonder is de toekenning aan ESMA van taken van bevoegde autoriteiten inzake gegevensverzameling, vergunningverlening en toezicht noodzakelijk voor de andere taken die ESMA vervult krachtens Verordening (EU) nr. 600/2014, zoals het markttoezicht, de tijdelijke interventiebevoegdheden en de positiebeheerbevoegdheden van ESMA alsmede de consistente nakoming van de vereisten inzake pre- en posttransactionele transparantie. Richtlijn 2014/65/EU moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (5) Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad⁸ (Solvabiliteit II) bepaalt dat het in overeenstemming met de risicogeorïenteerde benadering van het solvabiliteitskapitaalvereiste in specifieke omstandigheden voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en -groepen mogelijk is voor de berekening van dit vereiste gebruik te maken van interne modellen in plaats van de standaardformule.
- (6) Teneinde verzekeringnemers en begunstigden een gelijkwaardig niveau van bescherming te bieden, dienen dergelijke interne modellen vooraf volgens geharmoniseerde processen en normen te worden goedgekeurd door de toezichthouder.
- (7) Om te komen tot een hoog niveau van convergentie op het gebied van toezicht en goedkeuring van interne modellen, moet EIOPA in staat zijn adviezen uit te brengen over kwesties die verband houden met deze interne modellen.
- (8) Om convergentie van het toezicht te bevorderen, moet EIOPA in staat zijn, op eigen initiatief of op verzoek van toezichthoudende autoriteiten, bijstand te verlenen voor het sluiten van een overeenkomst. In specifieke omstandigheden, wanneer de toezichthoudende autoriteiten geen overeenkomst bereiken over de goedkeuring van een intern model voor een groep en voordat de groepstoezichthouder een definitief besluit neemt, moet een onderneming EIOPA kunnen verzoeken te bemiddelen en de toezichthoudende autoriteiten bij te staan bij het vinden van een overeenkomst. De toezichthoudende autoriteiten moeten samenwerken en alle relevante informatie met EIOPA uitwisselen om ervoor te zorgen dat EIOPA haar volle medewerking kan verlenen aan het goedkeuringsproces van interne modellen voor groepen.

⁷ Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten in financiële instrumenten en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 84).

⁸ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1).

- (9) Om rekening te houden met de recente oprichting van panels krachtens Verordening (EU) nr. 1094/2010, moeten de desbetreffende bepalingen in Solvabiliteit II met betrekking tot panels worden gewijzigd zodat deze worden gelijkgeschakeld met de nieuwe procedure voor bindende bemiddeling krachtens deze verordening.
- (10) Rekening houdend met de vervanging van het Comité van Europese toezichthouders op verzekeringen en bedrijfspensioenen (CETVB) door EIOPA, moeten verwijzingen naar het CETVB in Solvabiliteit II worden geschrapt.
- (11) Richtlijn 2009/138/EG moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen van Richtlijn 2014/65/EU

Richtlijn 2014/65/EU wordt als volgt gewijzigd:

(1) Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt:

(a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Deze richtlijn is van toepassing op beleggingsondernemingen, marktexploitanten en ondernemingen uit derde landen die beleggingsdiensten verlenen of beleggingsactiviteiten verrichten via de vestiging van een bijkantoor in de Unie.”;

(b) in lid 2 wordt punt d) geschrapt.

(2) In artikel 4 wordt lid 1 als volgt gewijzigd:

(a) de punten 36 en 37 worden vervangen door:

“36. „leidinggevend orgaan”: het (de) overeenkomstig het nationale recht aangewezen orgaan (organen) van een beleggingsonderneming of marktexploitant dat (die) gemachtigd is (zijn) de strategie, doelstellingen en algemene leiding van de entiteit vast te stellen en fungeert (fungeren) als toezichthouder op en bewaker van de besluitvorming van het management. Het leidinggevend orgaan omvat personen die daadwerkelijk het beleid van de entiteit bepalen.

Wanneer in deze richtlijn verwezen wordt naar het leidinggevend orgaan en de leidinggevende functie en de toezichthoudende functie van het leidinggevend orgaan krachtens nationaal recht worden toegewezen aan verschillende organen of aan verschillende leden binnen één orgaan, wijst de lidstaat de verantwoordelijke organen of de verantwoordelijke leden van het leidinggevend orgaan aan in overeenstemming met diens nationale recht, tenzij in deze richtlijn anders is bepaald;

37. “directie”: natuurlijke personen die uitvoerende functies in een beleggingsonderneming of marktexploitant uitoefenen en die verantwoordelijk zijn, en verantwoording moeten afleggen aan het leidinggevend orgaan van de entiteit, voor het dagelijkse management van de entiteit, met inbegrip van de toepassing van de gedragslijnen voor de distributie door de onderneming en haar personeel van diensten en producten aan cliënten.”;

(b) de punten 52, 53 en 54 en punt c) van punt 55 worden geschrapt.

(3) Titel V wordt geschrapt.

(4) Artikel 70 wordt gewijzigd als volgt:

(a) in punt a) van lid 3 worden de subpunten xxxvii) tot en met xxxx) geschrapt;

(b) in lid 4 wordt punt a) vervangen door:

“artikel 5 of artikel 6, lid 2, of de artikelen 34, 35, 39 of 44 van deze richtlijn; of”;

(c) in lid 6 wordt punt c) vervangen door:

“c) in het geval van een beleggingsonderneming, een marktexploitant die een vergunning tot exploitatie van een MTF of OTF heeft, of een gereguleerde markt, de intrekking of schorsing van de vergunning van de instelling in overeenstemming met de artikelen 8 en 43;”.

(5) In artikel 71 wordt lid 6 vervangen door:

“6. Wanneer een openbaar gemaakte strafrechtelijke of bestuursrechtelijke sanctie betrekking heeft op een beleggingsonderneming, marktexploitant, kredietinstelling op het vlak van beleggingsdiensten en -activiteiten of nevendiensten, of een bijkantoor van ondernemingen in derde landen waaraan overeenkomstig deze richtlijn een vergunning is verleend, neemt ESMA een verwijzing naar de openbaar gemaakte sanctie op in het desbetreffende register.”.

(6) In artikel 77, lid 1, eerste alinea, wordt de eerste zin vervangen door:

“De lidstaten schrijven ten minste voor dat iedere persoon die is toegelaten in de zin van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad*, en die bij een beleggingsonderneming of een gereguleerde markt de taak verricht als bedoeld in artikel 34 van Richtlijn 2013/34/EU of artikel 73 van Richtlijn 2009/65/EG, dan wel enige andere wettelijke taak, de verplichting heeft aan de bevoegde autoriteiten snel melding te doen van elk feit of besluit met betrekking tot deze onderneming, waarvan hij bij de uitvoering van die taken kennis heeft gekregen en dat van dien aard is:

*Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende de wettelijke controles van jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen, tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 84/253/EEG van de Raad (PB L 157 van 9.6.2006, blz. 87).”.

(7) Artikel 89 wordt gewijzigd als volgt:

(a) lid 2 wordt vervangen door:

“2. De in artikel 2, lid 3, artikel 4, lid 1, punt 2, tweede alinea, artikel 4, lid 2, artikel 13, lid 1, artikel 16, lid 12, artikel 23, lid 4, artikel 24, lid 13, artikel 25, lid 8, artikel 27, lid 9, artikel 28, lid 3, artikel 30, lid 5, artikel 31, lid 4, artikel 32, lid 4, artikel 33, lid 8, artikel 52, lid 4, artikel 54, lid 4, artikel 58, lid 6, en artikel 79, lid 8, bedoelde bevoegdheidsdelegatie wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van 2 juli 2014.”;

b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 2, lid 3, artikel 4, lid 1, punt 2, tweede alinea, artikel 4, lid 2, artikel 13, lid 1, artikel 16, lid 12, artikel 23, lid 4, artikel 24, lid 13, artikel 25, lid 8, artikel 27, lid 9, artikel 28, lid 3, artikel 30, lid 5,

artikel 31, lid 4, artikel 32, lid 4, artikel 33, lid 8, artikel 52, lid 4, artikel 54, lid 4, artikel 58, lid 6, en artikel 79, lid 8, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.”;

c) lid 5 wordt vervangen door:

“5. Een overeenkomstig artikel 2, lid 3, artikel 4, lid 1, punt 2, tweede alinea, artikel 4, lid 2, artikel 13, lid 1, artikel 16, lid 12, artikel 23, lid 4, artikel 24, lid 13, artikel 25, lid 8, artikel 27, lid 9, artikel 28, lid 3, artikel 30, lid 5, artikel 31, lid 4, artikel 32, lid 4, artikel 33, lid 8, artikel 52, lid 4, artikel 54, lid 4, artikel 58, lid 6, en artikel 79, lid 8, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad binnen een termijn van drie maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad daartegen bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met drie maanden verlengd.”.

(8) In artikel 90 worden de leden 2 en 3 geschrapt.

(9) In artikel 93, lid 1, wordt de tweede alinea vervangen door:

“De lidstaten passen die maatregelen toe met ingang van 3 januari 2018.”.

(10) In bijlage I wordt deel D geschrapt.

Artikel 2

Wijzigingen van Richtlijn 2009/138/EG

Richtlijn 2009/138/EG wordt als volgt gewijzigd:

(1) Aan artikel 112, lid 4, worden de volgende alinea's toegevoegd:

“Wanneer de aanvraag door de toezichhoudende autoriteiten als volledig wordt aangemerkt, brengen zij EIOPA daarvan op de hoogte.

Op verzoek van EIOPA verstrekken de toezichhoudende autoriteiten EIOPA alle documenten die de onderneming in haar aanvraag heeft ingediend.

In overeenstemming met artikel 21 bis, lid 1, onder a), en artikel 29, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1094/2010 kan EIOPA de betrokken toezichhoudende autoriteiten advies verlenen binnen vier maanden na ontvangst van de volledige aanvraag door de toezichhoudende autoriteit.

Wanneer dit advies wordt verleend, neemt de toezichhoudende autoriteit het in de eerste alinea bedoelde besluit in overeenstemming met het advies of deelt zij EIOPA en de aanvrager schriftelijk mee om welke redenen het besluit niet is genomen in overeenstemming met het advies.”.

(2) Artikel 231 wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

(i) de eerste alinea wordt vervangen door:

“1. Indien een verzekerings- of herverzekeringsonderneming en haar verbonden ondernemingen, of de verbonden ondernemingen van een verzekeringsholding gezamenlijk een aanvraag indienen om zowel het geconsolideerde solvabiliteitskapitaalvereiste van de groep als het solvabiliteitskapitaalvereiste van de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in de groep op basis van een intern model te mogen berekenen, bepalen de betrokken toezichthoudende autoriteiten in onderling overleg en in samenwerking met EIOPA of zij deze aanvraag al dan niet inwilligen en onder welke voorwaarden deze aanvraag wordt ingewilligd.”;

(ii) de derde alinea wordt vervangen door:

“De groepstoezichthouder stelt de andere leden van het college van toezichthouders in kennis van de ontvangst van de aanvraag en zendt de volledige aanvraag, met inbegrip van de door de onderneming ingediende documenten, onverwijld door aan de leden van het college, waaronder EIOPA.”;

(b) het volgende nieuwe lid 2 ter wordt toegevoegd:

“2 ter. Wanneer EIOPA van oordeel is dat een aanvraag als bedoeld in lid 1 bijzondere vragen oproept met betrekking tot de consistentie in de goedkeuring van de toepassing van interne modellen in de hele Unie, kan zij de betrokken toezichthoudende autoriteiten in overeenstemming met artikel 21 bis, lid 1, onder a), en artikel 29, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1094/2010 advies verlenen binnen vier maanden na de ontvangst van de volledige aanvraag door de groepstoezichthouder.

Wanneer dit advies wordt verleend, nemen de toezichthoudende autoriteiten het in lid 2 bedoelde gezamenlijk besluit in overeenstemming met het advies of delen zij EIOPA en de aanvrager schriftelijk mee om welke redenen het gezamenlijk besluit niet is genomen in overeenstemming met het advies.”;

(c) lid 3 wordt als volgt gewijzigd:

(i) de eerste alinea wordt vervangen door:

“Indien één van de betrokken toezichthoudende autoriteiten overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 de zaak binnen de in lid 2 bedoelde termijn van zes maanden naar EIOPA heeft doorverwezen of EIOPA overeenkomstig artikel 19, lid 1, onder b), van die verordening de toezichthoudende autoriteiten op eigen initiatief bijstaat, schort de groepstoezichthouder zijn besluit op totdat EIOPA in overeenstemming met artikel 19, lid 3, van die verordening een besluit neemt, en neemt hij zijn

besluit in overeenstemming met het besluit van EIOPA. Het besluit van de groepstoezichthouder wordt als beslissend erkend en wordt door de betrokken toezichthoudende autoriteiten toegepast.”;

(ii) de eerste zin van de derde alinea wordt vervangen door:

“Wanneer EIOPA geen besluit als bedoeld in de tweede alinea aanneemt overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1094/2010, neemt de groepstoezichthouder een definitief besluit.”.

(d) in lid 6 wordt de tweede alinea vervangen door:

“Bij het nemen van zijn besluit houdt de groepstoezichthouder naar behoren rekening met de tijdens de termijn van zes maanden door de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten en door EIOPA geuite standpunten en voorbehouden.”;

(e) in lid 6 wordt de derde alinea vervangen door:

“De groepstoezichthouder doet aan de aanvrager, de andere betrokken toezichthoudende autoriteiten en EIOPA een document met zijn uitvoerig met redenen omkleed besluit toekomen.”;

(f) een nieuw lid 6 bis wordt toegevoegd:

“6 bis. Na de in lid 2 bedoelde termijn van zes maanden en voordat de groepstoezichthouder een besluit als bedoeld in lid 6 neemt, kan de onderneming die de aanvraag overeenkomstig lid 1 heeft ingediend, EIOPA verzoeken de toezichthoudende autoriteiten bijstand te verlenen om overeenkomstig artikel 19 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 overeenstemming te bereiken.

De groepstoezichthouder schort zijn besluit op totdat EIOPA in overeenstemming met artikel 19, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1094/2010 een besluit neemt, en neemt zijn besluit in overeenstemming met het besluit van EIOPA. Het besluit van de groepstoezichthouder wordt als beslissend erkend en wordt door de betrokken toezichthoudende autoriteiten toegepast.

EIOPA neemt haar besluit binnen één maand te rekenen vanaf het einde van de verzoeningstermijn bedoeld in artikel 19, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1094/2010.

Wanneer EIOPA geen besluit als bedoeld in de derde alinea neemt overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1094/2010, neemt de groepstoezichthouder een definitief besluit. Het besluit van de groepstoezichthouder wordt als beslissend erkend en wordt door de betrokken toezichthoudende autoriteiten toegepast.”.

(3) De volgende nieuwe artikelen 231 bis en 231 ter worden toegevoegd:

“Artikel 231 bis

Goedkeuring van toezichthouder met betrekking tot interne modellen

1. EIOPA kan de toezichthoudende autoriteiten op eigen initiatief of op verzoek van de toezichthoudende autoriteiten of van verzekerings- of herverzekeringsondernemingen

overeenkomstig artikel 21 bis, lid 1, onder a), en artikel 29, lid 1, onder a), van Verordening (EU) nr. 1094/2010 advies verlenen met betrekking tot interne modellen en goedkeuringen van aanvragen voor interne modellen als bedoeld in de artikelen 112 tot en met 127, 230, 231 en 233, teneinde convergentie in het toezicht te bevorderen.

Wanneer EIOPA het in de eerste alinea bedoelde advies verleent, nemen de betrokken toezichthoudende autoriteiten hun besluit of in voorkomend geval gezamenlijk besluit in overeenstemming met dit advies of delen zij EIOPA en de aanvrager schriftelijk mee om welke redenen het besluit of het gezamenlijke besluit niet in overeenstemming is met dit advies.

2. Wanneer de toezichthoudende autoriteiten bij ondernemingen of groepen die overeenkomstig de artikelen 112 tot en met 127, 230, 231 of 233 een geheel of gedeeltelijk intern model toepassen, inspecties ter plaatse verrichten, waaraan personeelsleden van EIOPA overeenkomstig artikel 21 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 deelnemen, brengen de personeelsleden van EIOPA een specifiek verslag uit over het interne model. Dit verslag wordt voorgelegd aan de uitvoerende raad van EIOPA.

Artikel 231 ter Evaluatie

1. EIOPA brengt jaarlijks verslag uit aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over algemene onderwerpen die door de toezichthoudende autoriteiten zijn behandeld in het proces van goedkeuring van interne modellen of wijzigingen daarvan overeenkomstig de artikelen 112 tot en met 127, 230, 231 en 233.

De toezichthoudende autoriteiten verstrekken EIOPA de informatie die zij relevant acht voor de verslaglegging.

2. EIOPA legt de Commissie uiterlijk op 1 januari 2020 en na een openbare raadpleging een advies voor over de toepassing door de toezichthoudende autoriteiten van de artikelen 112 tot en met 127, 230, 231 en 233, met inbegrip van de gedelegeerde handelingen en technische uitvoeringsnormen die op grond daarvan zijn vastgesteld. In dit advies worden eveneens de verschillen tussen interne modellen in de Unie beoordeeld.

3. Op basis van het advies dat EIOPA krachtens lid 2 heeft voorgelegd, dient de Commissie tegen 1 januari 2021 bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing door de toezichthoudende autoriteiten van de artikelen 112 tot en met 127, 230, 231 en 233, met inbegrip van de gedelegeerde handelingen en technische uitvoeringsnormen die op grond daarvan zijn vastgesteld.”.

(4) In artikel 237, lid 3, derde alinea, wordt de eerste zin vervangen door:

“Indien EIOPA geen besluit als bedoeld in de tweede alinea van artikel 19, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1094/2010 neemt, neemt de groepstoezichthouder een definitief besluit.”.

(5) In artikel 248, lid 4, wordt de derde alinea geschrapt.

Artikel 3

Omzetting

1. De lidstaten dienen uiterlijk op [12/18 maanden na de inwerkingtreding] de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.
2. De lidstaten passen de maatregelen met betrekking tot artikel 1 toe vanaf [36 maanden na de inwerkingtreding] en met betrekking tot artikel 2 vanaf [de datum van toepassing van de wijziging van de EIOPA-verordening].

Artikel 4

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 5

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter